

**Chương 163: Thám Hiểm Darklands (14) -
Chạm Trán Zombie**
(Số từ: 2932)

Nguồn dịch: Eng

Trans: Tluc

00:00 AM 05/04/2023

Ngoài hành trình xuống Als Point, chúng tôi phải đưa ra một lựa chọn nhất định vào ngày hôm đó. Chúng tôi có thể nhìn thấy Klitz Point từ xa khi chúng tôi từ từ tiếp cận nó.

"...Chúng ta nên làm gì?"

Cả Ellen và Eleris đều không thể trả lời câu hỏi của tôi.

Lần trước chúng tôi ở đó, trời mưa và nửa đêm, nhưng lần đó thời tiết khá đẹp và chúng tôi có thể đến vùng lân cận của Klitz Point ngay khi mặt trời bắt đầu lặn.

Klitz Point, được bao trùm trong bầu không khí u ám đặc trưng của các thị trấn ma, trông thậm chí còn tồi tệ hơn so với lần tôi nhìn thấy nó lần trước. Chúng tôi phải lựa chọn giữa việc ngủ ở nơi tối tăm và kỳ lạ đó hay chỉ ngủ bên ngoài.

Ngủ ngoài trời khá nguy hiểm.

Chúng tôi có thể nghỉ ngơi tương đối an toàn, được bảo vệ bởi hàng rào và những ngôi nhà của

Klitz Point. Tất nhiên, chúng tôi phải chịu đựng bầu không khí rùng rợn và mùi máu.

Vì an toàn là ưu tiên hàng đầu của chúng tôi nên tôi nghĩ sẽ tốt hơn nếu ở lại Klitz Point, ngay cả khi điều đó hơi khó chịu.

“...Chúng ta hãy đi vào ngay bây giờ. Nếu chúng ta có thể chịu được mùi máu, chúng ta sẽ có thể nghỉ ngơi ở đó khá an toàn.”

Ellen dường như đã đánh giá như vậy sau khi nhìn vào nó. Tôi cũng quyết định nghỉ ngơi bên trong Point nếu mùi của những xác chết nằm rải rác có thể chấp nhận được.

Chỉ cần nghĩ về nó làm cho tôi cảm thấy khủng khiếp một lần nữa.

Mới nhìn những cái xác trước đã cảm thấy như một con chó cái, nhưng đã vài ngày trôi qua, những cái xác chắc hẳn đã bị phân hủy phần nào, và những con giòi chắc hẳn đã bắt đầu ăn thịt chúng. Tôi không đủ tự tin để nhìn vào cảnh tượng đó và tỉnh táo.

Thậm chí sẽ có xác của những kẻ chúng tôi đã giết trong số đó.

Eleris cũng trông rất khủng khiếp vì có lẽ cô ấy đang nghĩ về điều gì đó tương tự như tôi.

... Nhưng ma cà rồng không phải là xác sống sao?

Vậy chẳng phải điều đó cũng khiến Eleris trở thành một xác chết sao?

...Có chuyện gì thế?

Tôi chỉ nghĩ về nó, nhưng tôi cảm thấy như mình đang thực sự nói xấu Eleris.

Tôi đã suy nghĩ về một cái gì đó cực kỳ thô lỗ.

Sau khi xin lỗi Eleris trong lòng, chúng tôi tiến vào Klitz Point.

Ellen gợi ý rằng chúng tôi nên ngủ bên ngoài nếu mùi xác chết thối rửa quá nồng nặc.

"...Cái gì?"

Chúng tôi không thể phát hiện bất kỳ mùi xác chết thối rửa nào mà Ellen lo lắng, ngay cả sau khi chúng tôi vào Klitz Point.

Tuy nhiên, đó không phải là lý do duy nhất khiến chúng tôi ngạc nhiên.

"Tất cả... tất cả các xác chết đã đi đâu?"

Những xác chết được cho là nằm rải rác khắp Klitz Point đều đã biến mất.

* * *

Xác của những người ban đầu sống ở Klitz Point đều bị bọn cướp ném vào một cái hố, vì vậy chúng được chôn dưới đất.

Chúng tôi đã đào một cái bẫy ở lối vào nhà trọ và chôn sống những tên cướp rơi xuống hố.

Tuy nhiên, những người cố gắng trốn thoát qua cửa sổ lần lượt bị đâm hoặc bị bắn chết. Chúng tôi không có thời gian để xử lý xác chết của họ.

Vì vậy, xác của những tên cướp đó vẫn còn nằm rải rác. Tuy nhiên, tất cả các xác chết dường như đã biến mất.

Ellen và tôi đã loại bỏ những người bảo vệ ở lối vào của Điểm và ném chúng vào bụi rậm; xác của họ lẽ ra vẫn còn ở đó cũng đã mất tích.

Không chỉ có vậy...

“...Tôi cũng không nghĩ có ai chôn chúng cả.”

Cái hố phía trước nhà trọ, và cái hố mà bọn cướp nhét xác vào, dường như đều đã được đào lên.

Có phải những gì đã xảy ra ở Als Point thực sự đến với Klitz Point?

Hay đó là một trường hợp hoàn toàn khác?

Dù sao, một điều gì đó bất thường dường như lại xảy ra ở Klitz Point.

“Có thứ gì giống như một con thú... Ăn hết xác chết không?”

Eleris cẩn thận đưa ra ý kiến của mình. Một con quái vật sẽ không thể ăn nhiều xác chết như vậy, và nếu như vậy thì sẽ có xương hoặc mảnh vụn còn sót lại.

“Có tồn tại một con thú có thể nuốt chửng tất cả các xác chết trên mặt đất, đào hố, và cũng nuốt chửng tất cả các xác chết bị chôn vùi không?”

Trước lời của Eleris, Ellen hỏi cô ấy điều đó với vẻ mặt hoàn toàn nghiêm túc.

“Hmm... Tôi sẽ không nói là không có đâu.”

Tôi có thể thấy những nghi phạm có thể chạy qua tâm trí của Eleris. Eleris dường như biết một số con quái vật háu ăn như vậy.

Tất cả các xác chết đã biến mất, và tình hình còn nhiều điều đáng ngờ hơn.

Khu vực này rõ ràng là nguy hiểm. Ellen đang suy nghĩ sâu sắc.

“Tôi không biết nếu ngủ bên ngoài hay ở lại đây sẽ nguy hiểm hơn.”

Sẽ rất nguy hiểm nếu chúng tôi tiếp tục hành động vào ban đêm. Ngủ bên ngoài sẽ khiến chúng ta dễ bị tấn công ở một nơi rộng rãi.

Tuy nhiên, sẽ rất nguy hiểm nếu ở lại Klitz Point, vì chúng tôi không biết chuyện gì đã xảy ra ở đó.

Chúng tôi phải chọn một tình huống rủi ro giữa hai lựa chọn.

Chúng tôi buộc phải đưa ra một lựa chọn rất khó chịu.

“Cũng có phương pháp thức cả đêm như lần trước, nhưng...”

Phương pháp đó sẽ tiêu tốn quá nhiều thể lực của chúng tôi. Trong tình huống mà chúng tôi không thể chắc chắn liệu tuyến đường phía nam có hoàn toàn an toàn hay không, sẽ là một ý kiến rất tồi nếu chúng tôi mất thể lực một cách không cần thiết. Tùy chọn đó thậm chí không thể được xem xét.

“Bây giờ chúng ta hãy nghỉ ngơi ở đây và kiểm tra tình hình. Chúng ta sẽ không thể trốn nếu chúng ta ngủ bên ngoài. Tôi nghĩ điều đó sẽ nguy hiểm hơn rất nhiều.”

Có nhiều tòa nhà ở Klitz Point. Nếu chúng tôi trốn bên trong một trong số chúng, sẽ không ai có thể nhìn rõ chúng tôi.

Là Leader của nhóm, Ellen đã đưa ra quyết định của mình.

Chúng tôi không cảm thấy khó chịu nào khác ngoài bầu không khí u ám, ma quái bao trùm khắp Point. Vì các xác chết đột nhiên biến mất, điều đó có nghĩa là cũng không có mùi thối rữa.

Chúng tôi định cư tại một quán trọ khác, không phải quán trọ mà chúng tôi đã thiêu rụi.

Chúng tôi quyết định ngủ trong phòng ăn ở tầng một hơn là trong một căn phòng mà chúng tôi không thể trốn thoát nhanh chóng trong trường hợp có điều gì đó bất ngờ xảy ra.

Chúng tôi chọn phòng ăn vì đây là một khu vực đủ rộng để chúng tôi có thể tự do hành động trong trường hợp khẩn cấp và chúng tôi có thể theo dõi rõ ràng tình hình của hầu hết các Điểm qua cửa sổ.

Bằng cách tắt sáng tất cả các ngọn đuốc mà chúng tôi có thể tìm thấy trong Point, chúng tôi có thể đảm bảo đủ nguồn sáng để xác định trước mọi mối đe dọa có thể xảy ra. Tuy nhiên, một lựa chọn khác là hoàn toàn không sử dụng bất kỳ ánh sáng nào.

“Chúng ta đừng tắt sáng khu vực này. Chúng ta có thể bị nhầm mục tiêu.”

"Đúng vậy."

Ellen đã chọn cái sau. Mọi người cũng bị tàn sát bên trong nhà trọ đó, vì vậy mùi máu bốc lên từ thảm và đồ nội thất bằng da.

Tuy nhiên, nó không phải là không thể chịu đựng được. Đủ thời gian trôi qua, và mùi đã biến mất khá nhiều.

Có một nhà bếp trong nhà trọ, vì vậy chúng tôi thậm chí có thể nấu ăn bên trong, nhưng chúng tôi không có thời gian để lo lắng về những điều như thế trong tình hình căng thẳng mà chúng tôi đang phải đối mặt.

Tuy nhiên, chúng tôi vẫn ăn tối, bao gồm các loại thực phẩm được bảo quản, bao gồm bánh mì và giăm bông, bên trong quán trọ. Một số thành phần đã bắt đầu thối rữa, vì vậy chúng tôi không chạm vào chúng.

“Chúng ta không biết điều gì có thể xảy ra, vì vậy chúng ta nên ăn nhiều nhất có thể.”

“...Hiểu rồi.”

Có vẻ như Ellen cần nạp lại thể lực, vì vậy cô ấy ngẫu nhiên tất cả các loại thực phẩm bảo quản mà chúng tôi có thể tìm thấy trong nhà trọ vì chúng không có trong kho của chúng tôi.

Tôi không muốn lên tiếng về nó trong tình huống đó, nhưng không phải cô ấy chỉ muốn ăn thật nhiều sao?

“Chúng ta hãy nghỉ ngơi một chút và rời đi vào sáng sớm.”

“Đó là một ý kiến hay.”

Eleris gật đầu, đồng ý với Ellen.

Chúng tôi quyết định ngủ trên một trong những chiếc bàn rộng của quán trọ.

Tuy nhiên, chúng tôi sẽ chỉ nghỉ ngơi ngắn. Vì chúng tôi không biết điều gì có thể chờ đợi mình, nên chúng tôi quyết định canh gác.

Người canh gác đầu tiên là Ellen, người thứ hai là tôi, và người thứ ba là Eleris. Chúng tôi sẽ thay

phiên nhau ngủ trong khoảng hai giờ. Ellen quyết định rằng cô ấy sẽ dành nhiều thời gian nhất để làm người bảo vệ giữa chúng tôi.

“Tôi có thể làm điều đó hai lần. Cô không cần phải thúc ép bản thân.”

Eleris nói rằng cô ấy sẽ dành bốn giờ để làm người canh gác thay cho cô ấy. Có vẻ như cô ấy đang lo lắng. Tuy nhiên, Ellen chỉ lắc đầu.

“Không, cô Relia, cô cần phải giữ gìn sức mạnh của mình nhất trong số chúng ta.”

Ellen có vẻ ân cần với cô ấy vì cô ấy là một Pháp sư. Tất nhiên, Eleris cảm ơn Ellen vì sự cân nhắc đó, nhưng cô ấy vẫn bần chòn.

Tôi ổn! Thật sự! Thật ra, tôi thích buổi tối hơn nhiều vì nó mát mẻ!

Có vẻ như cô ấy đang giữ lại những gì cô ấy thực sự muốn nói.

Chúng tôi đi ngủ sớm và thức dậy lúc bình minh khi trời còn tối. Tất cả chúng tôi đều muốn rút ngắn thời gian ở Klitz Point càng nhiều càng tốt.

* * *

Đã bao lâu rồi tôi không ngủ quên trên bàn?

*Tok Tok

"...Huh."

Nếu thần kinh của một người liên tục căng thẳng ngay cả sau khi chìm vào giấc ngủ, người đó có

thể thức dậy nhanh chóng như thể người đó chưa bao giờ ngủ. Ánh trăng lọt vào từ ô cửa sổ tầng một của quán trọ tối om.

Nhìn vào biểu hiện của Ellen, có vẻ như không có gì đáng chú ý xảy ra.

"Làm tốt lắm. Ngủ ngon."

"Vâng."

Ellen gật đầu và leo lên bàn, ngay lập tức nằm xuống. Cô ấy sẽ không thể ngủ ngay lập tức, nhưng sẽ tốt hơn nếu cô ấy ít nhất được nghỉ ngơi một chút.

Ellen thậm chí còn nháy nhót hơn tôi khi tôi cố ngủ. Cô ấy có thể nháy dựng lên nếu nghe thấy tiếng lạch cạch nhỏ nhất, vì vậy tôi ngồi xuống ghế và khoanh tay nhìn qua các cửa sổ xung quanh mình. Tôi không muốn lang thang khắp nơi và khiến Ellen phát điên.

Mặc dù đang là giữa hè, nhưng xung quanh vẫn im lặng đến mức khiến người ta cảm thấy ớn lạnh. Tôi mới nhận ra thần kinh của mình thực sự mạnh mẽ như thế nào khi ngủ yên ở một nơi có quá nhiều người đã chết.

Nếu tôi trở về an toàn từ nơi đó, tôi không biết kỹ năng của mình có được cải thiện hay không, nhưng tôi chắc chắn 100% rằng tâm lý của mình sẽ mạnh mẽ hơn rất nhiều.

Tôi có thể hiểu tại sao Ellen muốn có được một số kinh nghiệm thực tế.

Có một giới hạn đối với những gì một người có thể đạt được chỉ với đào tạo và thực hành. Người ta chỉ có thể cải thiện hơn nữa với kinh nghiệm thực tế.

Tôi chưa bao giờ muốn trải nghiệm việc giết một ai đó.

Tuy nhiên, cả tôi và Ellen đều được cái gì đó trong khi cũng mất đi cái gì đó.

Tôi không nghĩ rằng chúng tôi có thể gọi đó là sự trưởng thành, nhưng chúng tôi chắc chắn đã thay đổi, và chúng tôi sẽ không bao giờ có thể quay lại như cũ.

Eleris đang nằm nghiêng trên bàn, nhìn tôi. Cô ấy có lẽ thậm chí không bao giờ ngủ ngay từ đầu.

Giống như tôi và Ellen đã vô cùng lo lắng, Eleris hẳn còn lo lắng hơn nữa. Cô ấy có thể đã rất cẩn thận, liên tục chuẩn bị cho bất kỳ tai nạn nào có thể xảy ra. Eleris đã bao giờ ngủ ngon kể từ khi chúng tôi bắt đầu hành trình này chưa?

Giống như Ellen đã cạn kiệt tinh thần, Eleris có lẽ cũng cảm thấy như vậy. Tuy nhiên, cô ấy không có bất kỳ dấu hiệu nào của việc cảm thấy gánh nặng. Cô ấy chỉ lặng lẽ nhìn tôi trong bóng tối và mỉm cười.

‘Dù có chuyện gì xảy ra, thần sẽ bảo vệ Điện hạ và Ellen’

‘Vì vậy, đừng lo lắng’

Đó là những gì nụ cười của cô dường như truyền đạt.

Các dây thần kinh của tôi, vốn đã căng thẳng cho đến lúc đó, đã nới lỏng một chút khi tôi thư giãn một chút.

Nụ cười của cô ấy thời bay sự căng thẳng và mệt mỏi của tôi.

Đúng.

Tôi đã an toàn.

‘Nghỉ ngơi đi.’

‘Không sao cả. Điện hạ nên đi ngủ. Thần sẽ canh chừng.’

Eleris chỉ trả lời tôi bằng cách nói những gì cô ấy muốn nói khi tôi nói với cô rằng sẽ ổn thôi khi cô có thể nghỉ ngơi.

Làm thế nào mà Eleris trở nên bướng bỉnh như vậy? Tôi đã ngủ thiếp đi khi Eleris nói với tôi rằng sẽ ổn thôi nếu tôi ngủ.

Tôi vừa lãng phí thời gian vừa để mắt đến xung quanh. Eleris rất có thể sẽ không đánh thức Ellen dậy, ngay cả khi thời gian canh gác của cô ấy đã hết. Cô sẽ để Ellen ngủ.

Đã bao lâu rồi?

'Điện hạ.'

Biểu cảm của Eleris khi cô ấy nhìn tôi đột nhiên
đan lại.

'Ngài phải chuẩn bị sẵn sàng.'

Chuẩn bị.

Nghe những lời này, tất cả các cơ bắp của tôi
cứng lại.

'Một cái gì đó đang đến.'

Có vẻ như thứ gì đó đã được phát hiện trong
mạng lưới giám sát mà Eleris đã giăng ra.

Tôi đi thẳng đến cửa sổ để kiểm tra Klitz Point đầy
ánh trăng. Trời tối nên tôi không nhìn rõ lắm.

Tôi không thể sử dụng [Tầm nhìn đêm].

Tuy nhiên, tôi có thể [Tự đề xuất] để tăng cường
thị lực của mình. Tôi không chắc liệu mình có thể
cho mình tầm nhìn hồng ngoại hay không, nhưng
tôi chắc chắn muốn nhìn rõ hơn thế một chút.

Nó không giống như khi tôi sử dụng [Tầm nhìn
đêm], nhưng mọi thứ chắc chắn bắt đầu trở nên rõ
ràng hơn một chút.

Có thứ gì đó đang tập trung xung quanh Klitz
Point. Có một số lượng kha khá trong số Chúng.

"Dậy mau!"

Cả hai đứng dậy trước tiếng hét của tôi.

Những con số không xác định đang tiến với số
lượng lớn về phía Klitz Point.

Tôi không thể kiểm tra chính xác, nhưng có vẻ như một nhóm người đang đi về phía Point.

Cả Ellen và Eleris đều đứng dậy và tự trang bị vũ khí. Những hình dạng tôi nhìn thấy qua cửa sổ có thể ngay lập tức được phân biệt dưới ánh trăng.

"Đó là những gì...?"

"...Thật điên rồ."

Ellen sững sờ một lúc trước cảnh tượng phi lý đó, và tôi cũng vậy.

"...Zombie."

Nhìn thấy cảnh đó, Eleris lăm bắm một từ duy nhất.

Đám Zombie đang tiến về phía Klitz Point, không. Nói chính xác, chúng đang di chuyển về phía nhà trọ mà chúng tôi đang ở.

"Phòng! Vào một trong các phòng đi!"

Eleris khẩn trương kêu lên.

(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra chương nhé.)

Quét mã để chuyển tiền

NGUYỄN TIẾN LỰC

SĐT: 0901089550

Thanks For Reading